

zavedeno vyrovnávací řízení. To však učinil neprávem, neboť jde o přednostní pohledávku ve smyslu § 23 (4) vyr. ř. a podle § 10 (4) takovéto pohledávky zůstávají vyrovnacím řízením netknuty a jen potud omezeny, že za vyrovnacího řízení nemůže být pro ně navrženo vyhlášení úpadku. Podle motivů k tomuto § mohou věřitelé pohledávek v odstavci čtvrtém uvedených žalovati, exekuci vésti a v každém případě úplného zaplacení svých pohledávek nezávisle na řízení vyrovnacím se domáhati. Toto právo jim přísluší proto, že nejsou vyrovnání účastní. To platí též o věřitelích přednostních, kteří nemají práva hlasovacího (§ 39 [1]) a jejichž pohledávky musí být plně uspokojeny (§ 46 [2]).

Čís. 1400.

Předpisu § 46 (3) vyrovn. ř. odporuje dohoda, dle níž některým věřitelům má se dostatí plné úhrady příslušenství (útrat), kdežto pohledávky jiných věřitelů mají jen částečně být hrazeny.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1922, R I 1558/21.)

Vyrovnávací soud schválil vyrovnání, jímž měli neprivilegovaní věřitelé obdržeti na úplné vyrovnání pohledávek 60 proc. kapitálu a úroků a veškeré již přisouzené soudní útraty. Rekursní soud odepřel vyrovnání potvrditi. **Důvody:** Příslušenství pohledávky požívá ve vyrovnávacím řízení stejného pořadí s pohledávkou (což jmenovitě platí i o útratách sporu a exekuci), avšak toliko tenkrát, když vzniklo až do zahájení vyrovnávacího řízení (§ 24 vyrovn. ř.). Příslušenství takové jako součást pohledávky sdílí tedy osud pohledávky samé, proto musí s ním být tak nakládáno jako s pohledávkou samou tak, aby se všemi věřiteli, nepoživajícími práva přednostenského, bylo stejně zacházeno. Nestejné zacházení s věřiteli vyžaduje dle § 46 (3) vyrovn. ř. jejich výslovný souhlas. Toto platí v tomto případě i ohledně soudních útrat přihlášených ve vyrovnávacím řízení družstvem S., jelikož útraty tyto vznikly rozsudkem ze dne 27. července 1921, tedy po zahájení vyrovnávacího řízení, stavším se dne 22. července 1921. Vyrovnávací návrh zní, že věřitelé neprivilegovaní obdrží na úplné vyrovnání pohledávek 60 proc. kapitálu a úroků, a veškeré již přisouzené soudní útraty. Tím se shora jmenovaným věřitelům ohledně soudních útrat, tedy součástí jich pohledávek poskytuje oproti ostatním věřitelům zvláštní výhoda. V tom nade vši pochybnost spatřovati dlužno nestejně nakládání s věřiteli, jak to na zřeteli má § 46 (3) vyrovn. ř. Že ostatní věřitelé k tomuto nestejnému nakládání výslovně svoliti, prokázáno není. Proto, že návrh vyrovnací s uvedeným ustanovením vzat byl za podklad jednání při vyrovnávacím roku ze dne 21. září 1921, porušeny byly předpisy vyrovnávacího řízení v § 46 (3) vyrovn. ř., čímž dán jest důvod pro odepření schválení vyrovnání dle § 50 čís. 2 vyrovn. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Správný je názor rekursního soudu, že vyrovnání, ujednané mezi Karlem B-em a jeho věřiteli, odporuje § 46 (3) vyrovn. ř., poněvadž

některým věřitelům má se dostati plné úhrady jejich pohledávek, záležejících v soudních útratách, kdežto kapitálové pohledávky v šech věřitelů mají dojíti jen částečné úhrady. Toto přednostní postavení soudních útrat není odůvodněno vyrovnacím řádem, jenž v § 24 přiznává útratám jako příslušenství stejné pořadí s hlavní pohledávkou. Dlužno proto při vyrovnání naložiti se soudními útratami stejně jako s hlavní pohledávkou i co do úhrady. Výhody poskytnuté jen některým věřitelům, byť i pouze co do příslušenství, bez výslovného svolení ostatních věřitelů, odporují § 46 (3) vyrovn. ř., a je napadené usnesení dle § 50 (2) vyrovn. ř. správně odůvodněno.

Čís. 1401.

Společenstva výrobní a hospodářská (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.).

Při zápisu odštěpného závodu do rejstříku nesmí se soud odštěpného závodu pouštěti do zkoumání jiných podmínek než těch, jež jsou uvedeny v §§ 6 a 9 zákona o společenstvech. Jmenovitě nemůže zkoumati, zda společenstvo vyhovuje předpisům §§ 1 a 3 zákona.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1922, R I 1565/21.)

Obchodní soud v Praze nevyhověl žádosti pobočního závodu banky, jejíž hlavní závod byl již zapsán do rejstříku krajského soudu v Liberci, by povolen byl zápis pobočky do rejstříku společenstevního. **D u v o d y:** Dle účelu § 2 stanov není předmětem podniku přímá podpora členů v jich výdělků a hospodaření společnou hospodářskou činností, ježto nesměřuje ani k výrobě nových hospodářských statků a tím podmíněnému rozmnožení příjmu členů, ani k racionelní spotřebě statků těch a tím podmíněnému zmenšení výdajů členů, ani konečně k zachování hospodářských statků členy nabytých tak, že založené sdružení nemá ani v podstatě povahy společenstev po rozumu § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. Sdružení toto má dle § 2 stanov za předmět provozování obchodů bankovních, jichž ve formě společenstevní provozovati nelze, a členové mají ve svém výdělků a hospodaření podporování býti jen nepřímou, rozdělením docíleného zisku. Nehledě k tomu dodatek »in der Tschechoslovakei« jest nesprávným, ježto »Tschechoslovakei« není ani v jazyku německém označení čsl. republiky. Značí-li, že činnost družstevní vztahuje se na celé státní území republiky čsl., pak není označení to pravdivým, ježto většina členstva bydlí u západní a severozápadní hranice republiky a jen ojediněle v ostatních částech. Z důvodů těch nelze odštěpného závodu založeného sdružení jako společenstva do rejstříku společenstevního zapsati, třeba by hlavní závod sdružení toho již ve společenstevním rejstříku zapsán byl, poněvadž soud odštěpného závodu rozhoduje o podané opovědi samostatně (§ 10 cit. zák.). **R e k u r s n í s o u d** usnesení potvrdil. **D ů v o d y:** Vzhledem k § 11 zák. společ. nemůže býti pochyby o oprávněnosti obchodního soudu, u něhož se za zápis odštěpného závodu v Praze žádalo, ku zkoumání, zda smlouva společenstevní odpovídá zákonu (§ 2 min. nař. ze dne 14. května 1873, čís. 71 ř. zák.) a jest věcí přihlašovatelky, by se se o odstranění dotyčných závad postarala. Citování §§ 6 a 9 společens. zák. v § 10 má povahu předpisu formálního o provádění zápisů